

(Поводом текста Вука Драшковића „[Црвене линије се затежу око грла Србије](#)“ објављеног у дневном листу „Блиц“ дана 28. 8. 2011. године)

Дакле, председник једне од владајућих странака, односно странака које већ дуго времена, што кроз локалну, што кроз републичку и покрајинску власт, успешно и раскалашно троше буџетска средства, поново је закукао над тужном судбином народа свога, и оштро критиковао власт којој припада.

Е па нећемо тако више господине Драшковићу (покојни Мика Шпиљак би рекао друже Драшковићу, али то је било пре кокарде, краља и господе).

У новинском чланку који је предмет овог текста обрушио си се на суверенитет наше (мислим моје) државе. Кажеш „Сви видимо да је цар го, али 'црвена линија' налаже да чувамо његово непостојеће одело и да се одрекнемо ЕУ, које има, буде ли од нас затражено да се одрекнемо косовског царског одела, којег нема.“

Полако друже. Све си погрешно разумео. Ти пре свега у горе цитираној тврдњи идеш против Ангеле Меркел, која је управо пре неки дан у Београду затражила „укидање паралелних структура“.

Пише: Мироје Јовановић
уторак, 30 август 2011 13:34

Дакле, ако Република Србија на територији Космета не постоји и не врши власт нити у једном облику, шта онда има да се укида, по теби ништа српско доле и не постоји. Видиш, Драшковићу, генерали у армији у којој си ти каплар, ипак сматрају да нешто наше „још дише“ на Југу.

Такође, за разлику од тебе, и твој пријатељ из коалиције, који и живи на Косову и Метохији, министар Горан Богдановић, каже да „40.000 породица на Косову зависи од плата које се исплаћују уз буџета Србије“ [\[1\]](#). Дакле, твоје наводе дементују људи који на седницама Владе заједно са твојим кадровима расправљају питања о којима сада пишеш.

То нарочито упућује на закључак да на Космету функционишу наше школе, болнице и друге установе, које по теби не постоје.

Даље кажеш: „Друга „црвена линија“ је плаћање непостојећег суверенитета над „јужном покрајином“, па у том контексту помињеш одборнике и чиновнике наших институција које делом врше своје послове у централној Србији. Наводиш милионе и на крају поентираш и кажеш „И то све плаћа држава Србија“.

Питање организације и функционисања наших институција са КиМ, као што вероватно не знаш, решава се одлукама Владе и Народне скупштине, у чијем одлучивању партиципира твоја странка, па елементарна пристојност налаже да наведено питање поставиш на тим форумима. Колико знам, твоји посланици су гласали за буџет Србије, којим су предвиђени „спорни“ издаци, те у том смислу и у вези наведене теме можеш само да ћутиш и чекаш следећу расправу о буџету.

Кад си већ поменуо питање одборника и трошкова власти уопште, предлажем ти да се мало позабавиш кабадахијским понашањем и енормним богаћењем „својих“ кадрова унутар структура власти, а да одборнике из Грачанице оставиш на миру, кад их већ Тачијеве перјанице не остављају.

Као трећу линију наводиш „Царински печат Косова“, па се сав снебиваш и изненађено питаш због чега Србија не пристаје на исте.

Опет те проклете чињенице.

Наведено питање је већ једном (бар смо тако наивно мислили) решено, кроз термин „Косово-Унмик“, али је од стране твојих истомишљеника из Приштине поново актуелизовано управо сада, свакако не случајно. Понављам ти да су ова питања била предмет најмање пет седница Владе, па осим ако министар Срећковић није био присутан, или не дај Боже гласао против одлука Владе, јасно је да си и ту аминовао ово што сада доводиш у питање.

Тржиште, које помињеш да смо изгубили, немој да те брине. Производи наших предузећа ће се поново, полако и несметано наћи на полицама радњи у Призрену и Пећи, на основу правила тржишта. Та правила кажу да је траженија она роба која је квалитетнија и јефтинија. Е па видиш, Хрватска је малко далеко, па су им транспортни трошкови високи (значи скупља роба), од Албаније се не може очекивати значајна конкуренција, па је извесно да ће тржиште бити враћено, бар у значајној мери.

Даље исмеваш у истом ритму и кажеш:

„Четврта „црвена линија“ штити суверенитет Србије над косовским катастарским књигама, пета над родним листовима, шеста над путним исправама.“

Задржаћемо се на путним исправама.

Једна, исто као ти, велика пријатељица младе Косовске демократије, недавно је поручила у Приштини, да је „Хрватска најбољи пријатељ Косова на Балкану“ [\[2\]](#). Реч је разуме се о изјави Јадранке Косор, члан клуба обожаваатеља Анте Готовине (вероватно и других Анти кроз историју – Старчевић нпр.) којом се дотична определила да, као и ти, послуша великог западног газду, и покаже доследност у врећању Србије.

Колико је изјава о пријатељству Хрватске са нашом покрајином смешна (једнако као и

Пише: Мироје Јовановић
уторак, 30 август 2011 13:34

твоја о пасошима) говори и чињеница да је становницима Приштине потребна виза како би са својим (по теби неспорним) косовским пасошем ушли у Хрватску [\[3\]](#) .

Да, да друже. Велики пријатељи својим највећим саборцима у борби против Срба, а приликом опуштене туристичке посете, траже визу. Исту им траже тренутно сви осим Црне Горе, Мекедоније, Малдива и Турске. Шта? Ниси знао за опрез „највећих пријатеља“ и велике проблеме око провера аутентичности пасоша које издаје албанска власт у Приштини. За разлику од тебе, власти у Загребу су свесне, да ће одмах након укидања виза пријатељима, дрога у Сплиту јако да појефтини.

Дакле и то смо решили. Највећим пријатељима је споран "косовски" пасош, па је ваљда логично да и нама исти буде у најмању руку неприхватљив.

После приче о црвеним линијама, у свом чланку почињеш говорити о неким зеленим линијама Мартија Ахтисарија, али признајем да си ме збунио. Можда си мислио на зелене трансверзале, па си нешто побркао.

Причаш о невероватним потенцијалима које „зелене линије“ нуде, кажеш „Можемо да Србима населимо и око 40 заштићених зона око наших манастира и цркава“. То „можемо да населимо“ је бедна замена за враћање Срба у своја села и градове, пре свега у Приштину, што не помињеш. На тај начин, игром речи (можемо да населимо – можемо да раселимо) поново долазиш у сагласје са Јацом Косор. Наиме, олако се као и она фрљаш речима и терминима везаним за насилну миграцију Срба, а ја ти понављам: мало се више заложу да се Срби врате тамо одакле су протерани!

И још нешто. Немој више да се позиваш на цркве, манастире и наше „религијско наслеђе“. Без увреде, ти си дете херцеговачког партизана, апаратчик у комунистичкој бирократији, бивши (уз подршку Милошевића) властодржац у Београду, и велики истомисљеник Ненада Чанка, а сви наведени појмови и личности слабо иду уз Цркву коју помињеш.

У нади да Срђану Срећковићу, као министру за дијаспору, неће у надлежност прећи Грачаница и Призрен, прими поздрав из Српске Атине!

П.С.: Реаговање на горе наведени текст бившег коалиционог партнера свих влада и режима, од Милошевића до Чанка, немам намеру ни да из шале упутим редакцији дневног листа „Блиц“. Они су одавно штампани медиј, па би сваки покушај критичког ометања Вукове жалопојке у тим новинама био немогућ.

Аутор је стални сарадник [Српског културног клуба](#)

[1] http://www.b92.net/video/komentari.php?nav_id=537406

[2] <http://www.politika.rs/vesti/najnovije-vesti/Kosor-Hrvatska-je-najveci-prijatelj-Kosova-na-Balkanu.lt.html>

[3] <http://www.mfa-ks.net/index.php?page=3,70>